

అర్ధరాత్రి దాటాక ఆ ఫ్లిటిలో వచ్చిన కొడుకుని చూసిన అన్నపూర్ణకు దుఃఖం ఆగింది కాదు. ఈరోజు కూడా తాగి వచ్చాడు అజయ్.

గత పదిరోజులుగా యిదే సరస. కొడుక్కి ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావడం లేదు. ఇంజనీరింగ్ రెండో సంవత్సరం చదువుతున్న కొడుక్కి తాగడం మంచిది కాదన్న సంగతి తెలియందేమీ కాదు.

అజయ్ ఏమీ మాట్లాడకుండా, అన్నం కూడా తినకుండా తన గదిలోకి పోయి తలుపు వేసి న్నాడు.

ఎంతో బుద్ధిమంతుడనుకున్న కొడుకు ఆయ్యేసరికి ఆమె తట్టుకోలేకపోతోంది. వీధి తలుపేసి తమ గదిలోకొచ్చింది. రఘురామ్ యింకా నిద్ర పోవడం లేదు.

“అజయ్ వచ్చాడా” అనడిగాడు.
“అ” అంది ముఖావంగా.

“ఈరోజు కూడా తాగి వచ్చాడు కదూ”

“అవునండీ” అంటూ భర్త గుండె లమీద వడి భోరున ఏడ్చింది.

“ఊరుకో పూర్ణా! యింతకు ముందు లేని అలవాటు యిప్పుడొచ్చిందంటే స్నేహితుల బలవంతం అయివుంటుంది. అలా అని మనం చూసాకూర్చుంటే వాడు వక్కా తాగుబోతు అ ఆశ్చర్య పోనక్కర్లేదు. దీనికేదో పరిష్కారం

నుకున్నారా దంపతులు. కాని యిప్పుట్టుంచే తాగుడు అలవాటు చేసుకున్నాడంటే వాడెలా తయారవుతాడో తలుచుకుంటుంటే భయమేస్తుంది. ఎలాగైనా వాడి అలవాటుని మాన్పించాలి. వాడి మనస్సు బాధపెట్టుకుండా సున్నితంగా ఈ సమస్యను పరిష్కరించాలి. ఈ వయస్సులో కుర్రాళ్ళ మనసులు చంచలంగా వుంటాయి. ఒక్కోసారి మనం చేసే ప్రయత్నాలు బెడిసికొడ

సరిష్కారం

తాయి. అలాంటప్పుడు చాలా బాధపడవలసి వస్తుంది. ఇలాంటివి చాలా సెన్సిటివ్ థింగ్స్. చేసే ప్రయ

అజయ్ ని పెద్ద యింజనీరింగ్ తాని యిప్పుట్టుంచే తాగుడు తయారవుతాడో తలుచుకు వాడి అలవాటుని మాన్పించు సున్నితంగా ఈ

ని చెయ్యాలనుకున్నారా దంపతులు. అలవాటు చేసుకున్నాడంటే వాడెలా తుంటుంటే భయమేస్తుంది. ఎలాగైనా లి. వాడి మనస్సు బాధపెట్టుకుండా మస్యను పరిష్కరించాలి.

చించాలి. నువ్వేం చెప్పకు వాడికి. నేను ఏమీ చెప్పను. మనం చెబితే వాడింకా తాడు... నువ్వొక వడుకో” అని భార్యతో గాని అతనూ నిద్రపోలేక పోయాడు. రోజు రోజు సరేసరి.

రఘురాం ఆలోచనలో పడ్డాడు. చెయ్యాలి? ఎలా చెయ్యాలి? ఏం చేస్తే వా వాటు నుంచి బయటపడతాడు. తెల్లవారూ చిన్నానే వుండిపోయాడు.

రఘురాం ఓ ఆఫీసులో సెక్షనాఫీసరు చేస్తున్నాడు. ఒక్కడే కొడుకు. అతన్ని గారం పెంచాడు. అజయ్ ని పెద్ద యింజనీరుని చె

డా త్నాలు సరిగ్గా వున్నప్పుడు మాత్రమే ఆశించిన ఫలి తాలు చేకూరతాయి. దీనికి ఎలాంటి పరిష్కారం కనుగొనాలా అని తీవ్రంగా ఆలోచించాడు.

రోజూ సాయంకాలమప్పుడు రఘురాం ఫ్రెండ్స్ తో కాలక్షేపం చేస్తాడు. కాని అజయ్ యిలా ప్రవర్తిస్తున్నప్పటి నుంచి అతను వారితో సరిగ్గా గడవలేక పోతున్నాడు. ఏదో పోగొట్టుకున్న వాడిలా వుంటున్నాడు. వాళ్ళు కారణం అడిగినా చెప్పలేకపోతున్నాడు.

ఏం చెప్పాలి? ఎలా చెప్పాలి?

ఓ ఆదివారం ఉదయం పదిగంటలప్పుడు అజయ్ బయటకి వెళ్ళబోతుంటే రఘురాం కొడు కుని పిలిచాడు.

“అజయ్! ఓ సారి మా ఫ్రెండ్స్ యిళ్ళకు పోయొద్దారా. వాళ్ళారకే గొడవ పెడుతున్నారు నిన్ను చూసి చాలా కాలమయిందని. సరదాగా అలా వెళ్ళొద్దారా”

అజయ్ ఏమనుకున్నాడో ఏమో సరే అన్నాడు. ఇద్దరూ స్కూటర్ మీద బయలుదేరారు. దార్లో ఏవో చిన్న చిన్న విషయాలు మాట్లాడుకు న్నారు.

స్కూటర్ ఓ యింటిముందాగింది. అది సత్యం ఇల్లు. అతను రఘురాం వనిచేసే ఆఫీసులోనే వేరే సెక్షన్ లో సూపరింటెండెంట్ గా పనిచేస్తున్నాడు.

గుమ్మం దగ్గరకు పోయి తలుపు కొట్టబోయే సరికి లోపలి నుంచి గట్టిగా అరుపులు, పెద్దపెద్ద శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి. యిద్దరూ నిశ్శబ్దంగా అక్కడే ఆగిపోయారు.

“చావవే... చావు... నీ బాబుగారి సామ్మేదో నాకిస్తున్నట్లు బాధపడతావేం. నేను సంపాదించుకుంటున్నాను కాబట్టి నా యిష్టమొచ్చినట్లు తాగుతాను. నువ్వెవరివే చెప్పడానికి అంటూ సత్యం గట్టిగా భార్యను కొడుకున్న శబ్దం వినిపించింది.

“చంపండి.. రోజూ తాగొచ్చి నానా హింసలు పెట్టే బదులు ఒక్కసా రిగా నన్ను పీక పిసికి చంపెయ్యండి. సంపాదించిన దంతా మీ తాగుడికే సరిపోతుంది. వగలూ రాత్రీ లేదు ఏకంగా తాగడమే మీ పని. సంసారం గుల్ల యిపోయింది మీ తాగుడు వల్ల. అంత తాగుడే మీకవసరమైనప్పుడు మేమెందుకు ఈయింట్లో. నేనూ పిల్లలు మా వుట్టింటికి పోతాం” అంటూ సత్యం భార్య ఏడుస్తూ అరుస్తోంది.

“పాండే, పీడ పోతుంది. మీరంతా పోతే హాయిగా తాగుతూ గడుపుతాను. మీ గోలతో తాగేనన్న ఆనందం కూడా వుండటం లేదు, తక్షణమే పాండి” అంటూ గట్టిగా అరుస్తున్నాడు సత్యం.

రఘురాం కొడుకు వంక చూశాడు. అజయ్ తలతిప్పుకున్నాడు.

“వద అనవసరంగా వచ్చాం. వీడింత తాగుబో తని నేననుకోలేదు. తాగి పెళ్ళాన్ని నానా హింసలు పెడుతున్నాను వెధవ” అంటూ అక్కడనుంచి నడిచాడు.

అజయ్ అతన్ని అనుసరించాడు.

రఘురాం స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు. వెనుక కూర్చున్న అజయ్ లో ఏవో ఆలోచనలు ముసురు కుంటున్నాయి. స్కూటర్ రెండు వీధులు తిరిగి ఓ యింటి ముందాగింది. అది శివం యిల్లు. అతను ఓ ప్రైవేట్ కంపెనీలో మంచి ఉద్యోగమే చేస్తు

న్నాడు. రఘురాంకి మంచి ప్రాండు. ఇంకా పులు తీసే వున్నాయి. యిద్దరూ లోపం వారు. శివం భార్య వాళ్ళని చూసి అన్నయ్యా...రాబాబూ కూర్చోండి'' అన్నాను.

అమెని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు ఎలావుండే ఆమె ఎలా అయిపోయింది. చూసి పున్న చీర, జాకెట్టులేసుకుంది. సామాన్లు కూడా అంతంత మాత్రంగా ఉన్నాయి. శివం మంచి ఉద్యోగమే చేస్తున్నాడుగా మరి ఈవిడిలా వుండే మిటి?

''శివం లేడా అమ్మా'' అడిగాడు రఘురాం.

అలా అడిగేసరికి ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు నింపుకుంది. దుఃఖాన్ని అవుకోవాలనుకుంది గాని ఆమెవల్ల కాలేదు. పవిత్ర చెంగు ముఖానికి కప్పుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

కంగారుపడ్డాడు రఘురాం. ''ఏమయ్యిందమ్మా, శివం ఏడి''

అవిడ కాస్తేపు మాట్లాడలేదు. దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుని ''ఏం చెప్పమంటున్నారన్నయ్యా. ఆయన తాగుడు రోజురోజుకీ ఎక్కువైపోతోంది. ఈ మాయధారి అలవాటు ఎలావచ్చిందో కాని యింటిపట్టున అసలు వుండటం లేదు. రోజులో ఎక్కువ భాగం క్లబ్ లోనే గడుపుతున్నారు. రాత్రునగా పోయారు యిప్పటికీ రాలేదు. జీతం సరిపోక అప్పులు పెరిగాయి. యింట్లోకి కావలసినవేం లేదు. చెప్పుకుంటే సిగ్గుచేటు మీ కాఫీ యివ్వాలన్నా కూడా యివ్వలేని అంటు గుడ్లలో నీళ్ళు కుమ్ముకుంది.

''ఫా ఫా వీడిలాంటి వాడనుకోలేదమ్మా కొద్దిగా తాగుడలవాటుందంటే కంపెనీ సేతున్నాడనుకున్నాను కాని కుటుంబాన్ని శనం చేసేలా అది మహమ్మారిలా తయరదని తెలీదు'' అంటూ బాధపడ్డాడు రఘురాం.

అజయ్ మనస్సుయితే మరి వికలమైపోయింది. ఆమె స్థితిని, అక్కడి వరిస్థితిని చూసి అతని చలకపోయాడు.

''వస్తానమ్మా బాధపడకు. వాడే మా కాళ్ళే.

తలు నేనూ గట్టిగా చెబునడి తాను'' అంటూ కొడుకతో అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు.

''ఈ రోజేం బావ్ వుండ లేదమ్మా అజయ్! ఏదో సరదాగా ప్రాండ్స్ తో గడుపుదామని నిన్ను తీసుకువస్తే ఆ

వెధవలిద్దరూ ఎలా తయారయ్యారో చూడు. వదమా సుందరం గాడింటికైనా వెళదాం. వాడికి లాంటి తాగుడలవాటు లేదులే'' అంట అక్కడినుంచి సుందరం యింటికి తీసుకెళ్ళాడు.

సుందరం ఆ వూళ్ళో ఓ పెద్ద కాంట్రాక్టరు బాగానే సంపాదించాడు. అతనికిద్దరు పిల్లలు. యిద్దరూ చదువుకుంటున్నారు. తండ్రి, కొడుకులిద్దరూ అక్కకికెళ్ళేసరికి సుందరం దంపతులు దిగులుగా కూర్చున్నారు.

''ఏమయిందిరా సుందరం! అలా వున్నా

కట్టా రాంబాబు

రేంటి'' అడిగాడు రఘురాం.

''ఏం చెప్పమంటావురా. మా పెద్దోణ్ణి పోలీసులు అరెస్టు చేసారట. యిప్పుడే ఫోనాచ్చింది. ఏం చెయ్యాలో తోచడం లేదు. యింతలో నువ్వొచ్చావు'' అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు సుందరం. అతని భార్యకూడా దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటోంది.

''ఏం జరిగింది'' అడిగాడు.

''బార్ లో బాగా తాగి ఎవణ్ణో తన్నాడట. వాడు పోలీసులకు రిపోర్ట్ చేస్తే వాళ్ళొచ్చి వీణ్ణి తీసుకుపోయారు'' అన్నాడు బాధగా.

''అవునూ మీ వాడేం చదువుతున్నాడు''

“ఏం చదువు అదో పెద్ద చదువా. ఓ పైనల్లో కొచ్చాడు. అది పూర్తయితే వాణ్ణి కూడా క్లుప్తంగా వేరే వాడుకున్నాను. చిన్నాడేం ఇంట రులోనే వున్నాడు. వీడికి అలవాటున్నట్టుంది. పిల్లలలా తయారయితే తల్లిదండ్రులుగా వేరంత బాధపడతామో వాళ్ళు ఆలోచించరు. ఎంత సంపాదించిస్తే మాత్రం ఏం లాభం చెప్పు. ఏదో సరదాకి తాగుతున్నారే వాళ్ళేమనుకుంటారని చూడచూడ నట్లూరుకుంటే అదిప్పుడు నా కొంపవచ్చింది. వాణ్ణి పోలీసులు అరెస్టు చేసారంటే నా త చెడ్డ పేరో చూడు. కష్టపడి సంపాదించుకుంటే మంచి పేరంతా తాగుబోతులైన కొడుకుల వల్ల నాశనమయిపోయింది. ఈ వెధవ తాగుడు ఎన్నో కుటుంబాల్ని నాశనం చెయ్యడమే కాకుండా ఎంత మందిని మానసిక ఊభకు గురిచేస్తుందో తాగే వాళ్ళు ఎందుకు గ్రహించరో అర్థం కావడం లేదు. ఈ విషయంలో నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివనే అనుకుంటాను. రత్నం లాంటి కొడుకుని కన్నావు” అన్నాడు సుందరం.

ఉలిక్కిపడ్డాడు అజయ్! తల వంచుకున్నాడు ఎటూ చూడలేక.

“నువ్వేం బాధపడకురా. ఎన్నో నాశనం తెలిసిన వాడే. నేను చెప్పి కేసు లేకుండా చేస్తాలే. నా అజయ్ ని యింటివద్ద దింపి స్టేషన్ కెళతాను. నాడింటి కొచ్చిన తరువాత ఏమీ అనకు. నెమ్మదిగా చెప్పితే వాడే మానుకుంటాళ్ళే” అని చెప్పి అక్కడి నుంచి కొడుకుని తీసుకుని బయటకొచ్చాడు రఘురాం.

“ఈరోజు నీ మూడో పాడుచేసిన వాణ్ణా నా అజయ్! శలవురోజు నీ ఫ్రెండ్స్ తో గడంకుండా అనవసరంగా యిటు తీసుకొచ్చాను” కొడుకుతో అన్నాడు రఘురాం.

“అదేం లేదు నాన్నగారూ” అని అన్నాడు గాని అజయ్ మనస్సులో ఏవేవో ఆలోచనలు.

ఇంటిదగ్గర అజయ్ ని దింపి “నేనోనే పోలీస్ స్టేషన్ కెళ్ళొస్తాను” అని చెప్పి స్కూటర్ ని ముందుకు నడిపించాడు.

అజయ్ యింట్లో కొచ్చాడు. మనస్సులూ

చాలా చికాగ్గా ఉంది. ఆ మూడు కుటుంబాల్ని చూసాచ్చాక అతనికనిపించింది. ‘తన వల్ల తమ కుటుంబం కూడా అలా అయిపోతుందా’ అని. ఆ రోజు సాయంత్రం తల్లి, తండ్రి హాల్లో కూర్చొని టీ తాగుతుంటే అక్కడికొచ్చాడు అజయ్.

“రారా కన్నా” అని పిలిచింది అన్నపూర్ణమ్మ. తల్లి ప్రక్కన కూర్చున్నాడు అజయ్.

“వాడికి డబ్బులేమన్నా కావాలేమో చూడు బయటకెళ్ళుతున్నట్టున్నాడు” అన్నాడు రఘురాం.

తల్లి ఒళ్ళో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు అజయ్.

కంగారు పడింది అన్నపూర్ణ.

“ఏమయింది బాబూ” అంటూ అతని జాట్టు లోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి ప్రేమగా దువ్వింది.

“నన్ను ఉమించమ్మా. నేనెంత పెద్ద తప్పు చేయబోయానో తలుచుకుంటుంటే నాకే సిగ్గుగా వుంది. ఎంతో హాయిగా వున్న మన కుటుంబం నా వల్ల నాశనం కాకూడదు. మిమ్మల్నెంతో మానసిక ఊభకు గురి చేసాను. యింకెప్పుడూ తాగిను. మీ యిద్దరి మీద ఒట్టు” అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు.

అన్నపూర్ణ ప్రేమగా కొడుకుని నిమిరి భర్తవంక చూసింది నవ్వుతూ. రఘురాం కూడా చిరునవ్వు నవ్వాడు.

ఉపసంహారం: అక్కడ డైనింగ్ బేబిలు చుట్టూ అంతా భోజనాలకు కూర్చున్నారు.

“మీ అందరికీ ఎలా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలో తెలియడం లేదు. మీరు చేసిన మేలు నేనెప్పటికీ మరిచిపోలేను. పతనం వైపు పయనించబోయిన నా కొడుకుని సరియైన మార్గంలో పెట్టడానికి మీరంతా మీవంతు కృషి చేసారు, చాలా థాంక్స్” అన్నాడు రఘురాం కృతజ్ఞత నిండిన స్వరంతో.

“మాదేం వుందిరా స్నేహితుడికి ఆమాత్రం చెయ్యలేమా. మీ వాడు అలా తయారవుతుంటే వాణ్ణి మార్చాలనే నీ ప్రయత్నంలో మేం తలో చెయ్యి వేసాం అంతేగా” అన్నాడు సత్యం.

“అదేం చిన్నవిషయం కాదుగా. మా వాడి దృష్టిలో మీరు, మీ పిల్లలు తాగుబోతులుగా ముద్ర వేసుకున్నారు. అదే నాకు చాలా బాధగా వుందిరా”

“పోనీలేవోయ్! మేమెలాగూ నిజ జీవితంలో తాగడం లేదుగదా. కనీసం యిలాగైనా తాగుబోతు వేషాలైనామనుకుంటాం” అన్నాడు శివం నవ్వుతూ.

“నువ్వు నీ కొడుకు సమస్యను డీల్ చేసిన విధానం బావుందిరా. వాడు చేసిన తప్పుని తెలుసుకుని తనంత తాను మారడానికి నువ్వు ఎన్నుకున్న పరిష్కారం మాకు నచ్చింది. చాలా మంది తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలు తప్పులు చేస్తుంటే బెంబేలు పడి పోయి వాళ్ళని మందలించే విషయంలో గందరగోళ పరిస్థితులు సృష్టించి వాళ్ళింకా పెద్ద పెద్ద తప్పులు చేయడానికి కారకులవుతారు. కాని సమస్యను సున్నితంగా పరిష్కరించడానికి పూనుకోరు. యిలాంటి పరిష్కారాలు యువతను పెడత్రోవనుంచి బయట పడేస్తాయి. యిది చాలా మంది తెలుసుకోరు. మీవాడు మారాడు మాకంతే చాలు. యిందులో నువ్వూరికే మాకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోనక్కర్లేదు. మేం నీకు ప్రాణ స్నేహితులం. స్నేహం కోసం మేమేదైనా చేస్తాం” అన్నాడు సుందరం.

“మీరు సరేరా! మీ భార్యలను కూడా యిందులో భాగస్వాములను చేసారు” అంటూ హరివంక తిరిగి “మీరు నా సొంత తోబుట్టువులకంటే ఎక్కువ బాధపడి నా సమస్యకు పరిష్కారం చూపారమ్మా. మా కుటుంబం మీకెప్పుడూ రుణ పడి వుంటుంది” అన్నాడు రఘురాం.

“బలే వారన్నయ్యా! రేపు మా పిల్లలు తప్పు చేస్తుంటే మీరూరుకుంటారా చెప్పండి. మనలో మనకు కృతజ్ఞతలేమిటి!” అంటూ సత్యం భార్య అన్నపూర్ణతో “ఏమమ్మోయ్ వదినమ్మా మేం కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే చూడటమేనా లేక మా కేమైనా వడ్డించేదుండా లేదా?” అనడంతో అంతా నవ్వుకుమని నవ్వారు. ★

